

В город не піду багатий - на полях я буду жить

Григорій Сковорода

В город не піду багатий — на полях я буду жить,
Вік свій буду коротати там, де тихо час біжить.
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
Бо міста хоча й високі, в море розпачу штовхнуть,
А ворота і широкі у неволю заведуть.
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
Ні, не хочу їздить в море задля золотих одеж,
Бо вони ховають горе, сум і страх, журу без меж.
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
Йти гиду з барабаном завойовувать міста,
Чи лякати пишним саном, щоб хилилась дрібнота.
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
Дух мій і наук не хоче, окрім розуму свого,
Крім Христа святих пророчень — раю чистого мого
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
І нічого не бажаю, окрім хліба та води,
Вбогість я за друга маю — з нею ми давно свати.

О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
Мій маєток прежаданий — спокій, воленька свята.
Окрім вічності, для мене лиш дорога ся свята.
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
А коли до всього того гріх збороти до кінця,
То скажи тоді: якого ж треба прагнути вінця?
О діброво! О зелена! Моя матінко свята!
Тут веселість лиш для мене щиру тишу розгорта.
Здрастуй, любий мій спокою! Ти навіки уже мій!
Добре бути нам з тобою: ти для мене, а я твій.

О, діброво! О свободо! Я в тобі почав мудріть.
І в тобі, моя природо, шлях свій хочу закінчить.